

Zpravodaj obce Říkovice

OÚ Říkovice
Ročník VII, Číslo 1

červen 2023

Úvodní slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

V době, kdy budete číst toto číslo Zpravodaje, je jaro ve své plné kráse. Jarní počasí a sluníčko přináší dobrou náladu, více energie, a tak i já ve svém příspěvku chci být jen pozitivní.

Rok 2022, myslím pro obec docela úspěšný, jsme zakončili rozsvícením vánočního stromu a krásným ohňostrojem. V této souvislosti bych chtěl poděkovat učitelkám a především dětem ZŠ a MŠ Stará Ves za vystoupení dětí u jesliček.

Úspěšným rok 2022 nazývám proto, že se mi podařilo za minulý rok sehnat dostatek dotačních titulů se spoluúčastí na realizaci našich záměrů. Velký objem finančních prostředků jsme investovali do zkrášlení okolí místního hřbitova. Těžkou zkouškou bylo vybudování chodníku ke hřbitovu, jeho realizaci doprovázelo vícero překážek a úskalí. Začalo to překládkou telefonního kabelu Cetin a jednoznačným

stanoviskem této firmy: „Udělejte nám přeložku za obecní peníze, jinak nepovolíme chodník“. Když jsem uviděl fakturu za realizaci přeložky 314 000,- Kč, nebylo to příjemné, ale zrealizovat se to muselo. Další položkou byla realizace vodovodní přípojky, ta slouží našim občanům, takže cena za realizaci 290 000,-Kč nebolí. A nakonec je realizace samotného chodníku a parkovacích míst u hřbitova 1 300 000,-Kč. Že chodník, který není úplně dle představ rodin žijících vedle něj, se omlouvám, ale největší díl na realizaci měl projektant, se kterým jsem se rychle rozešel.

Určitě povedenější akcí byla realizace nové hřbitovní zdi v celkové hodnotě 1 400 000,-Kč s dotací 500 000,-Kč. Současně s tím se vyvedla venkovní oprava fasády, zvoničky a střechy na márnici v ceně 243 000,- Kč. Povedenou součástí areálu hřbitova je i obvodová zeď okolo kontejneru na odpad. S chodníkem a odtokovými žlaby za realizaci 290 000,-Kč. Samotný kontejner stál 82 000,-Kč. Příprava projekčních prací na nový kulturní dům na místě „hospody u Ludvů“ stála 200 000,- a je snad dokončena k obrazu pro podání na dotační program. Další rozpracovanou akcí je příprava na rekonstrukci areálu šaten, projekt stál 100 700,-Kč, přihláška na sportovní agentuře je podána (samotná realizace se uskuteční jen za předpokladu přiznané dotace 75% z celkových nákladů). Provedla se rekonstrukce dětského hřiště u školky v hodnotě 243 000,-Kč. Dětské hřiště na koupališti bylo zrealizováno za cenu 489 022,-Kč, mám za to, že se povedlo a je hojně využíváno. V parku se postavila pergola nad udírnou s rozšířenou vydlážděnou plochou za 97 000,-Kč. Jelikož sekačce na rovné plochy po 12 rocích služby dochází dech, podařilo se mi sehnat novou převáděcí sekačku plně automatickou s vyklápěcím košem za cenu 175 000,-Kč.

Posledním přírůstkem do obce se mi podařilo za získanou dotaci dodat 35 ks nových pивních setů, 4 ks nových slunečníků, 4 ks party stanů 3x3 m (tyto prostředky je možné si půjčit z obce na vaše osobní oslavy). Součástí této dotace je ještě stan o rozměrech 6x12 m a hudební aparatura pro ozvučení parku (celková hodnota pořízení byla 249 000,-Kč s podílem obce 49 000,-Kč).

Další velkou akcí, co nás čeká je v příštím roce, je oslava 750 let od založení obce. Už dnes je složena komise lidí ze všech složek a dobrovolníků a intenzivně se pracuje na programu a průběhu oslav.

Jen krátce k financování obce: rozpočet na rok 2023 byl vypracován jako vyrovnaný, o to více musíme hlídat příjmy a výdaje, abychom nespadly do mínusových čísel. Obec hospodařila s vyrovnaným obratem, neuvěřitelných 10 176 118,-Kč. Součet všech daňových příjmů, dotací, poplatků, pachtovného a jiných drobných poplatků musí pokrýt všechny popsané výdaje. A za celou dobu mého působení na úřadě nikdy neklesla hotovost na účtech pod 4 000 000,-Kč.

Myslím si, že jasným důkazem hospodaření obce, byl finanční audit KR. úřadu z Olomouce provedený 14. února 2023 s výsledkem „*Nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky*“. A závěrečnou větou mi dovoluete popřát Vám všem hodně jarní pohody na zahrádkách, sluníčka, úsměvů ve tváři, pohodu v práci i osobním životě!

Radomír Možiš, starosta obce

Osud rodiny Morgensternových

Letos na jaře uplynulo 15 let od požáru bývalé sladovny. Při zásahu tehdy pomáhali i říkovští hasiči a jistě si proto mnozí z místních na onu noc vzpomenou. To jak zpuštělý areál vypadá dnes, víme všichni. Rád bych v tomto příspěvku připomněl historii zdejší sladovny a alespoň v krátkosti zmínil do jisté míry pozapomenutý osud rodiny Morgensternových, kteří sladovnu za Rakousko-Uherska a za první republiky vlastnili.

Původně stál v místech sladovny vrchnostenský pivovar, který zde byl založen patrně ve 20. letech 18. století. Anton Johann von Chlumetzky, který panství Říkovice koupil v roce 1854, zde výrobu piva zrušil a v roce 1875 nechal areál přebudovat na výnosnější obchodní sladovnu. Slad se zde začal vyrábět o tři roky později. Již od 70. let byla sladovna pronajímána, přičemž prvním pachtýřem byl Raimund Hirt z Opavy. Po něm v Říkovicích sladoval Emil Čečovička a v roce 1894 si sladovnu pronajal židovský obchodník Gabriel Morgenstern pocházející z Tovačova. Založil pak firmu G. Morgenstern zabývající se výrobou sladu v Říkovicích, přičemž firma do roku 1919 sídlila v Přerově a poté v Olomouci, kam se Morgenstern se svou rodinou přestěhoval. Jeho manželkou se stala Hermína dcera významného olomouckého sladovníka Ignatze Briesse, se kterou měl syny Ottu (1884 – 1944) a Franze (1893-1919). Bydleli ve vile č. p. 10 na ulici Sadová (dnešní Vídeňská) v centru Olomouce. Slad ze sladovny v Říkovicích vyvážela firma i do zahraničí (především Německa, Švýcarska a do Belgie, ale také do Jižní Ameriky). V roce 1913 zde pracovalo 25 dělníků.

Dědic firmy Otto Morgenstern se narodil v Přerově 10. srpna 1884. Získal doktorát z filozofie na Karlově Univerzitě a od roku 1921, kdy zemřel jeho otec Gabriel, se stal majitelem firmy G. Morgenstern. Otto se ve 30. letech významně angažoval v činnostech sladovnického kartelu a zastával významné funkce v řídicích orgánech

Syndikátu československých sladoven a Československé komisi sladové. Na konci 30. let, kdy byla sladovna spravována nadsladovným J. Bendou, se zde vyrábělo až 150 vagónů sladu ročně a díky modernizaci zde pracovalo 12 dělníků. Se svou druhou manželkou Margaretou rozenou Kohnovou měl syna Štěpána a dceru Evelínu. V roce 1935 si Otto změnil své příjmení na Morgenstern-Říkovský.

Hořký osud židovské rodiny načal konec 30. let, kdy byl po vzniku Protektorátu Čechy a Morava do firmy v rámci arizace dosazen důvěrník (treuhänder) Edwin Dockal. O rok později 26. října 1940 byl Otto donucen podepsat odprodej sladovny vídeňské firmě Salvator – Malzfabrik G. M. b. H. za 1 050 000 korun. Slad se v Říkovicích vyráběl do roku 1942, kdy byly prostory využity jako skladiště. Kvůli židovskému původu byla celá Morgensternova rodina z Olomouce 8. července 1942 deportována transportem AAO do židovského ghetta v Terezíně. Z tohoto transportu, kterým bylo z Olomouce odveze-

*Otto Morgenstern (1884-1944).
Zdroj: Archiv Štěpána Říkovského*

no 748 osob, přežilo válku pouze 82 lidí. Otto Morgenstern-Říkovský v Terezíně zemřel 16. května 1944 na následky operace. Jeho žena Margareta i obě jejich děti byly z Terezína převezeny do Osvětimi, kde Grete Morgenstern zahynula v říjnu 1944 společně s desetiletou dcerou Evelínou. Syn Štěpán, kterému bylo v roce 1944, kdy zemřeli všichni jeho nejbližší příbuzní 15 let, jako jediný z celé rodiny hrůzy války přežil. Konce světového konfliktu se Štěpán dočkal právě v koncentračním táboře Osvětim, který Rudá armáda osvobodila 27. ledna 1945.

Provoz se ve sladovně v Říkovicích rozeběhl hned v roce 1945, neboť jako jedna z mála sladoven na Hané nebyla za války poničena. Nejprve byla spravována Stanislavem Nakládaem a v květnu 1946 zde byl národním správcem jmenován František Ševčík. Dle výměru ministerstva výživy ze 4. května 1948 se potom národním správcem sladovny v Říkovicích staly Československé pivovary, n. p. Praha. Podnik byl později transformován na podnik koncernový, státní a nakonec se stal akciovou společností. Sladovna byla v provozu až do března roku 1994. Areál byl poničen při záplavách v roce 1997 a v roce 2005 byl obcí odprodán soukromému podnikateli. Budova sladovny vyhořela v noci 25. ledna 2008, načež byla zdemolována. Dnes v areálu parkují nákladní auta.

Miloš Pacek

Literatura

- VIKTORÍK, Michael. *Osudy olomouckých sladoven a sladovnických firem v kontextu vývoje sladovnického průmyslu: (od 60. let 19. století do roku 1948)*. Olomouc: Univerzita Palackého v Olomouci, 2007. Monografie. ISBN 978-80-244-1708-0.
- MYŠKA, Milan. *Historická encyklopedie podnikatelů Čech, Moravy a Slezska do poloviny XX. století*. Ostrava: Ostravská univerzita, 2008. sv. 2, s. 246-247. ISBN 80-7042-612-8.
- LAPÁČEK, Jiří. *Historie a současnost podnikání na Přerovsku a Hranicku*. Žehušice: Městské knihy, 2009, s. 176-177. ISBN 978-80-86699-55-4.

Činnost Sboru dobrovolných hasičů

Vážení čtenáři, milí Říkovčáci.

Dny se nám konečně prodlužují a sluníčko nás láká na zahrádky jak ty polní, tak i občerstvovací. Půlrok zase uběhl a já mám milou povinnost vám sdělit, co se od zimy povedlo či pokazilo v tom našem hasičském sboru. Tak se hezky usadte, osladte si kávičku a přeji vám hezké počteníčko.

Hned v úvodu připomenu trochu té legislativy se zákazem plošného vypalování travního porostu a doporučím pálení trávy ve shrabaných kopcích. Poctivce pochválím a lajdákům připomenu jarní očistu komínového tělesa po zimní topné sezóně. Hasičský záchranný sbor letos zvyšoval sazebník, tak ať nezapláčete nad pokutovým bločkem od vyšetřovatele příčin požáru, až vám budou namísto odborníka komín čistit kluci profíci po komínovém požáru.

Poslední akcí loňského roku byla, po dvou letech covidových zákazů, valná hromada členů našeho SDH. Schůze proběhla v prostorách šaten na hřišti, za jejichž půjčení chci fotbalovému klubu poděkovat, zejména Renci za přípravu a úklid. Schůze začala s drobným zpožděním a spolu s řádnými členy jsem přivítal i něco málo hostů, zejména tenisty, fotbalisty a zastupitele obecního úřadu. Po minutě ticha za ty, co tu již nejsou s námi, následoval můj proslov, ve kterém jsem shrnul plusové i minusové body předešlého roku 2022. Jelikož jsem zapomněl, že valná hromada nebyla roky dva, byl jsem mile překvapen, když ve volné diskuzi zazněla děkovaná zdravice za spoustu dalších dobročinných akcí, které jsme za ty dvě léta stihli. Tornádo, Ukrajina a k nim mnoho příběhů, poznatků a doplnění, že jsme málem zapomněli na guláš v hrnci na plotně. No takhle pozdě jsem na výroční schůzi snad ještě nikdy nejedl. Aby toho nebylo málo, z funkce pokladníka jsme se s obdrádkovým košem rozloučili s Helčou Vinklárkovou. Touto cestou Helči ještě jednou velké díky, kolikrát to s námi lajdáky neměla jednoduché. Po volné pozici ve výkonném výboru SDH Říkovice se doslova vrhla Ivetka Červíková. Slíbila, že s našimi malými, ale těžce vydřenými úsporami neuteče na dovolenou, tak jsme ji na té schůzi do funkce zvolili. Další opomenutou záležitostí byla gratulace oslavencům.

S dvouletým zpožděním jsme tak poblahopřáli a za svou dlouhodobou a obětavou činnost poděkovali mladým důchodcům Jirkovi Zavřelovi a Vítězslavě Vlachové, kterým jsme předali prezent v podobě dárkové hasičské sekerky. A tím byl loňský rok uzavřen a nový naplánován.

Hned ze startu roku jsme však plán přepřánovali. Krmení zvěře našich luhů, hájů a neprostupných hvozdů ve spolupráci s myslivci neproběhlo, a tak budeme doufat, že zvěřina hlady nepojde a vydrží do dalšího pokusného kola.

Jako správní hospodáři jsme na svoje pupky nezapomněli. Ani na ty vaše. Další ročník vepřových hodů se blížil a my trnuli, kdo nám tu dobrotu dočutí. Řezníků ve světě málo, těch dobrých a ochotných ještě méně. A až v dalekých Bařicích byla naše prosba vyslyšena. Na doporučení bratrů z Holešova, s dobrou náladou, k nám přijel řezník Dušan. Celkem hbitě se vžil do situace a práce nám šla od ruky. Celkem v pěti kotlech to bublalo a do dvacáté hodiny bylo v bufetě na pilno jako v mraveništi. V sobotu ráno jsme nachystali prodejní pultíky a

s příznivým severákem, který nám odfoukával vše, co nebylo přibité, v poledne začaly hody pro chuťové buňky. Kdo přišel, neprohloupil a dobře se najedl. I když vás strážníků nepřišlo podle mých hladových očí, nakonec jsem byl rád, že z toho co zbylo, jsem královsky podělil podle zásluh všechny pracanty.

Po vydatné obnově tukových zásob bylo potřeba tyto faldíky provětrat. A jak nejlépe, než úctyhodnou prací pro naši okolní přírodu. Další ročník „Uklidíme Česko“ byl na řadě. Nepříznivé počasí odradilo spoustu úklidových dobrovolníků, včetně mne, ale i tak se jich sešlo o dost více než posledně. Zhruba šestnácti milovníkům čistých příkop patří můj obdiv a dík. S dochuceným čajem v ruce a s krutou rýmečkou jsem na vás myslel z poza okna. Slibuji, že příští rok budu sbírat za dva, a i to zahřívadlo dovezu (v množství větším než malém).

Blížil se nám květen a s tímto měsícem lásky i okrskové cvičení. V letošním roce se pořádání ujali bratři a sestry ze Staré Vsi. Na hřiště s novým zázemím se tak sjely týmy zastupující jednotky okrsku Horní Moštěnice, kam Říkovice patří. Pracovní vytíženost některých děvčat a kluků nedovolila sestavit jedno ryze ženské a jedno ryze mužské družstvo, a tak jsem to po vzoru loňského roku zase namixoval. Letos po několikaleté účasti nesoutěžil Jirka Říha – vše okem odborníka hodnotil z lavečky jako fanoušek, a tak roli strojníka převzal Pavel Opletal. Nakonec si tuto roli ještě vyměnil s Agátou Rotreklovou, která ji vykonává v ženském družstvu.

Až jsme se konečně domluvili, co kdo bude vlastně dělat a rozdali jsme si lístky na klobásu a energetické nápoje, přišly na řadu stovky s bariérou. Kluci přeskakovali bariéru dvoumetrovou, holky pak výškově tu poloviční. Já jsem takticky pouze motal hadice a rovnal rozdělovač. Uznejte – družstvo se zraněným velitelem po pá-

du z bariéry nemá na další úspěchy šanci. Na královskou disciplínu, požární útok, jsme šli v řadě třetí. Horní Moštěnice svůj první pokus nedokončila, Beňov pro chybičku v sání vody z kádě také ne, tak jsme se viděli pomalu na bedně. Ejhle, ouha. I když všechno klaplo, cvaklo, nasálo a roztáhlo, smůla si řekla, že se na ty naše paty nalepí taky. Drobná nečistota rzi se v nádrži uvolnila zrovna v momentě, kdy Agi vzala plnou parou za plyn a ucpala sítko přívodu paliva. Mašina zaškytala a zhasla jako naše vidina bedny. Kdyby se tato situace stala u povodní trvající dva, tři dny, nikdo se nad touto pětiminutovou opravou ani nepozastaví. Prostě to vymontuj, profoukni a jedem dál. Oprava opravdu trvala ani ne těch pět minut a my jsme se těšili na další pokus. Opět nám to všechno krásně klaplo a cvaklo a my soupeřům ukázali, že to fakt umíme. Do výsledného času nám asi rozhodčí započítali i to moje motání hadic, neb předposlední místo nebylo úplně podle našich představ. Hlavně, že jsme se ve zdraví vrátili.

Konec května nám avizuje milou povinnost - potěšit naše ratolesti. Ve spolupráci s mateřskou školou v Říkovicích a s finanční podporou od obce jsme uspořádali v místním parku dětský den.

Přípravy byly nekončící. Zejména sečení trávy, které v parku vyrostlo na dva seníky. V letošním roce mne zklamali perníkáři-plechovkáři, kteří nám doplňovali program svými prodejními stánky, cukrovou vatou a jinými pochutinami. I když jsme tuto akci naplánovali o týden dříve, než je napsáno v kalendáři, nepřijeli. Přijeli však jiní, kteří slíbili a slib splnili. Holky z naší školky, Peťa, Erika a Martina, si zorganizovaly celkem sedm soutěžních stanovišť, kde mohly děti předvést své schopnosti jako hod nebo střelba na cíl, slalom na koloběžce atd. Odměnou, za splnění všech úkolů a nafasování nespočtu kokin, jim byl párek v rohlíku nebo hranolky z kuchyně Peti Zavřela a Ády Pitnerové. Jako další odměnou byl doprovodný program, který se podařilo díky obecním dotacím zajistit. V krásném džípu místního nadšence Milana se tak po Říkovicích proháněli na obličejích namalovaní Spajdrmeni, kočky a tygři. Balonkový klaun, vlastně klaunice, z nedalekých Věžek, vyráběla na přání všech dětí různá zvířátka, meče, pistole a podobné blbiny. Úspěch měl i bublinkovač, který v lehkém větru svými poletujícími bublinkami oslovil ty nejmenší. Ty největší oslovil zejména Jirka

s Martou u udírny nebo my ostatní v bufetě. Opět bylo co jíst i pít. Chuťovku si připravil Peťa, který nad rámeček hranolek a párků, smažil ještě čerstvé „hambáče“ plné zeleninky. Slunečné počasí domalovalo nádhernou a živou atmosféru, kterou v podvečer ukončila bohatá dětská tombola. Letošní dětský den, v rámci příprav i průběhu, klapl snad jako ještě nikdy. Věřím, že nejedna dětská dušička v ten večer usínala nad mírou spokojená. Jako ta moje. A za to díky vám všem, co jste pomohli.

Ale aby pro samou legraci zbylo místo i na nějakou tu práci! Opomněl jsem zmínit dubnovou železnou sobotu. Sběr šrotu proběhl nad rámeček očekávání. Traktor se s plnými vlečkami u kontejneru jen točil a nám tak do pokladny připlulo pár pěkných penízků, za které všem dárcům šrotu děkujeme a já děkuji i klukům a panu Říhovi, že si našli v sobotu dopoledne čas. Další brigádičkou, která byla delší dobu naslibována, byla očista studny i Jirky Horáka. I když počasí nepřálo a lehce nám kapalo za krk, museli jsme očistu dokonat. Ze začátku vše klapalo podle plánu, ovšem technika to viděla jinak. Po třetím oplachu to kalové čerpadlo doslova vzdalo. Po vytažení ze sedmi metrové hloubky ještě na rozloučenou škytlo, ale pak už ze sebe nevydalo ani deci vody. Jirkovi se tak za průtahy omlouváme. Druhé čerpadlo, které ve výbavě máme, se ani neodvažujeme do studny s pitnou vodou použít, neb jej využíváme k čištění kanalizační šachty u Moštěny. Aspoň víme, kde proběhne premiéra nové kalovky. Jirka v tom necelém půlroce stihl ještě jedno rizikové káceníčko. Nahnutě rostlý strom zkušeně majiteli pozemku nejprve oholil a pak postupně pokrátí až k zemi. To mi připomíná letošní školení pilařů, které proběhne v druhé polovině roku, jako i ostatní naplánované akce. Jelikož v letošním roce pořádáme hodové oslavy, pak Gulášfest a jiné brigády či sešlosti, bude v druhém čísle určitě o čem psát. Závěrem poděkuji všem příznivcům a fandům, ochotným brigádníkům a zejména sponzorům, v popředí s obecním úřadem, že nás stále podporujete a pomáháte nám. Bez vás by nám to tak hezky nešlo.

A to je vše, přátelé. Takže jako vždy, držte nám palce i pěsti, ať nám to přivane lepší počasí a štěstí. Ohni zmar a v dalším čísle zdar.

SK v první polovině roku 2023

Máme tu znovu léto a je proto mou milou povinností pro Vás na následujících řádcích shrnout, co všechno se za poslední půl rok v našem sportovním klubu stalo. Nejprve se ještě pozastavím u závěru minulého kalendářního roku, kdy jsme uspořádali další úspěšný předvánoční jarmark. Díky pomoci a zapojení mnoha místních se tuto již tradiční akci podařilo znovu skvěle připravit. Za to, že se povedla zabijačka a příprava jelit, jitrnic, tlačenek, klobás a všeho ostatního patří největší díky Dušanu Pitnerovi, který nám společně s Jirkou Zavřelem ochotně pomohl během náročných příprav. A ačkoliv byla letošní zima na sněhovou nadílku jinak velmi skoupá, den před vypuknutím jarmarku, jsme u kotlů mrzli a kryli se před nepříjemným větrem a namrzajícím sněhem. O to víc nás druhého dne potěšil zájem sousedů i několika přespolních, kteří ve velkém počtu dorazili k šatnám a strávili

s námi nad svařákem a včelovinou příjemné společné chvíle. Další dobrou tradicí, kterou v Říkovicích zajišťují fotbalisté a především náš maratonec Laďa Duda, představuje Vánoční běh, který se během dopoledne Štědrého dne uskutečnil i v roce 2022. Proběhnutí do Žalkovic a zpět znovu pomohlo účastníkům správně vyhládnout a připravit se tak na jistě zaslouženou večerní hostinu.

V zimní přestávce se naše mužstvo poctivě připravovalo na druhou polovinu soutěže. Kluci již během prosince i ledna trénovali v hale na Kouřilce a vrcholem zimní přípravy se stalo únorové čtyřdenní soustředění v Roštíně. Vedle cvičení a tréninků na umělce jsme absolvovali téměř 14kilometrový výběh přes Brdo a Bunč a sehráli jsme přípravné utkání s dorostenci z Napajedel. Kromě vyrovnaného měření sil s mladíky z Napajedel, jsme během prvních měsíců tohoto roku sehráli i přátelské zápasy proti Bezměrovu, Vlkoši, dorostům z Kozlovic a tvrdou generálku představoval zápas na hřišti dobře hrajících Žeranovic. Během zimy jsme navíc intenzívně hledali trenéra. K týmu jsme v lednu angažovali Brazilce Mauricia Campolinu, který u mužstva působil do poloviny dubna.

Do jarní části sezóny vstoupil tým velmi dobře. Důležitý úvodní zápas v Brodku u Přerova jsme zvládli a po výsledku 1:1 a penaltách jsme domů přivezli dva cenné body. O týden později jsme v prvním domácím utkání nečekaně přehráli Potštát a zvítězili 6:1. Tvrdě jsme narazili teprve 16. dubna na hřišti lídra tabulky a favorita celé soutěže. Mužstvo FK Troubky, které dosud prohrálo v celé sezóně jen jeden soutěžní zápas, nezaváhalo a tvrdě nás usadilo po výsledku 6:0 pro domácí, přičemž

všechny góly padly už v prvním poločase. Kvůli jazykové bariéře a špatné komunikaci jsme se po této prohře rozloučili s koučem Mauriciem. Šťastně se nám ale hned druhého dne podařilo oslovit trenéra Pavla Hoška, který právě tehdy skončil na lavičce mužstva FC Beňov hrajícího I. A třídu. Z výprasku v Troubkách a výměny trenéra se nám naštěstí podařilo rychle oklepat a v derby jsme přetlačili sousedy z Vlkoše po výsledku 1:1 a penaltách, ve kterých se v bráně vytáhl Šimon Bruckmüller. Trenérova premiéra na lavičce zhořkla o týden později, kdy jsme nečekaně padli na hřišti beznadějně posledního týmu tabulku, Sokolu Soběchleby. Domácí nám dali lekci z produktivity, a přestože se hrálo skoro celý zápas na jednu bránu, všechny body zůstaly na Hranicku. Druhou prohru v řadě jsme museli zkousnout v sobotu 6. května, kdy jsme prohráli s Tatranem Všechovice na jeho hřišti 4:1.

Přestože poslední místo je díky Soběchlebům již po podzimu prakticky jasně, je tabulka nad nimi až do konce soutěže velmi vyrovnaná. Velmi jsme si proto oddechli, když jsme 14. května dokázali doma vyhrát 3:2 nad Běčkem Radslavic. Další dva body jsme pak přidali i o týden později, kdy jsme dva body přivezli z Horních

Nětčic, které jsou průběžně třetí za Troubkami a Skaličkou. Poslední květnový zápas jsme odehráli na domácím hřišti, přičemž jsme dokázali porazit 3:2 nepříjemné Lověšice a připsali jsme si tak třetí výhru v řadě. I díky tomu jsme před koncem soutěže poskočili na průběžné 8. místo. Před uzávěrkou tohoto čísla zpravodaje zbývá do konce ročníku odehrát již jen tři kola. Říkovice se v červnu představí na hřišti Skaličky a v posledních dvou duelech vyzveme doma 11. června Bochoř a 18. června soupeře z Čekyně.

V úvodu jsem zmínil vánoční jarmark a běh, avšak i na jaře byl klub aktivní nejen na sportovním poli. Díky podpoře obecního úřadu jsme především pro potěšení těch nejmenších přichystali pálení čarodějnic. Akce se uskutečnila v sobotu 29. dubna na místním hřišti a děti si mohly užít spoustu přichystaných soutěží, odměn, pálení hranice a opékání špekáčků. Počasí nám přálo a akce se proto i díky velké pomoci mnoha zapojených velmi vydařila.

Všichni v klubu věříme v udržení se v okresním přeboru. Mnoho naší pozornosti a sil se ale v nejbližších dnech začne upínat k druhému ročníku pivních slavností. Jak asi mnozí víte, tuto akci uspořádáme v parku 1. července a ještě jednou vás

proto na ni všechny zvu. Můžete se těšit na vystoupení přerovských kapel Cookies, Critical Acclaim, Mošna banda a kroměřížské kapely Kara. Poslech dobré hudby si budete moci zpříjemnit připraveným občerstvením a zajistíme i pestrý výběr piv. V létě pak znovu připravíme turnaj v malé kopané konaný na památku pana Otáhalíka. O všech našich aktivitách vás budeme samozřejmě včas informovat. Ještě jednou musím na tomto místě poděkovat za podporu zastupitelstvu. Přestože se nám díky sponzorským darům podařilo doplnit rozpočet a nakoupit například sadu nových dresů či balonů, jen těžko bychom bez podpory obce dokázali udržet úroveň chodu klubu na současné úrovni.

Poděkovat chci i všem fanouškům, kteří nám fandí během domácích zápasů a Říkovice hlasitě podporují i při našich výjezdech k mistrovským utkáním v blízkém i vzdálenějším okolí. Doufám, že vám budeme dělat fotbalem radost i nadále.

Miloš Pacek, předseda SK Říkovice

Mateřská školka v tomto školním roce

Předškolní vzdělávání se poskytuje dětem ve věku zpravidla od 3 let až do začátku povinné školní docházky. Děti mladší 3 let se přijímají, pokud jsou sociálně zralé a samostatné. Dítě může být přijato k předškolnímu vzdělávání i v průběhu školního roku, pokud je volná kapacita mateřské školy. V letošním školním roce 2022/2023 je do MŠ Říkovice zapsáno 18 dětí, z toho 11dívek a 7 chlapců ve věku 2 až 6 let. Vzhledem k velkému věkovému rozpětí a současným požadavkům na předškolní vzdělávání je práce náročná nejen na přípravu, ale i na realizaci. MŠ je otevřena od 6,30 do 16,00hod. O děti pečují dvě učitelky Erika Dočkalová, Martina Kubová a asistentka pedagoga Petra Říhová, která zastává i funkci pracovnice provozu.

Měsíc září bývá náročnější, zejména pro nově přichozí děti, ale snažíme se o maximální individuální přístup, tak aby se děti cítily příjemně a bezpečně a aby jejich adaptace proběhla bez potíží. Každý čtvrtek k nám do MŠ dojíždí paní učitelka, která s dětmi pracuje v oblasti logopedie, provádí různá dechová a artikulací cvičení. Na podzim jsme využili krásného počasí a v rámci vycházky jsme se vydali za zahrady na prostranství, kde chová pan Pitner daňky. S jeho souhlasem jsme společně s dětmi přinesli zvířatům nakrájená jablka a mrkev a opatrně jsme dobroty vysypali přes hrazení. Zpočátku byli daňci ostražití a báli se přijít blíž, ale po chvíli se osmělili a pustili se do jídla. Pro děti to byl krásný zážitek, s otevřenou

pusou sledovaly, jak se daňci procházejí a mlsají. O pár dní později jsme využili pozvání od A. Rotreklové, která nás provedla po ranči U tří. Ukázala dětem stáje, kde koně přebývají a chlívek s prasaty. Podrobně jim vysvětlila, co obnáší chov koní a vstřícně jim odpovídala na zvědavé otázky. Děti si mohly koně pohladit a našlo se i pár odvážlivců, kteří jim na dlani podali rozkrojené jablko nebo šípky.

Během podzimního období jsme v MŠ uspořádali pro děti a rodiče akci „pečený čaj.“ Krájelo se všechno možné ovoce: jablka, hrušky, švestky, mango, jahody, ostružiny, pomeranče, prostě vše, čím jsme mohli podpořit imunitu.

Závěr podzimu patřil samozřejmě dýňování. Sešli jsme se v hojném počtu, rodiče s dětmi vydlabávali dýně a vyráběli bubáka ovazováním sklenice. Celé odpoledne panovala skvělá nálada díky rodičům, kteří se postarali i o malé občerstvení.

Zimní období trápila MŠ velká nemocnost dětí, z tohoto důvodu se nemohla uskutečnit vánoční besídka pro rodiče. Ale vynahradili jsme si to společně s dětmi i rodiči koncem února, kdy jsme uspořádali v MŠ karneval.

Proběhla přehlídka kostýmů, děti si s rodiči zasoutěžili, zatančili např. klobokový tanec, tanec s balonkem, zdolávali překážky se zavázanýma nohama. Rodi-

če nám pomohli zajistit občerstvení během celé akce a na závěr byla i tombola, kde každý zúčastněný vyhrál balíček se sladkou odměnou. Užili jsme si spoustu legrace.

V březnu jsme se společně s dětmi definitivně rozloučili se zimou. Ve školce jsme si vyrobily Moranu a vynesli jsme ji za vesnici, kde jsme ji za doprovodu říkanky vhodili do Moštěnky.

V dubnu jsme si pro děti a rodiče připravili ve školce jarní tvoření s velikonoční tematikou a zaječí stezku. Společně jsme si vyrobili zajíčka z květináče a různé velikonoční dekorace. Zaječí stezka se kvůli nepříznivému počasí uskutečnila uvnitř budovy. Rodiče s dětmi plnili drobné úkoly, za které dostali barevné pentličky a těmi ozdobili stromky před školkou.

V měsíci dubnu jsme si také připomněli den Země, kdy jsme se vyzbrojili rukavicemi, pytlkem na odpadky a vyrazili jsme napříč celou vesnicí. Našli jsme sem tam nějaký papírek, takže s dobrým pocitem, že v naší obci žijí pořádkumilovní lidé,

jsme výpravu zakončili úklidem školní zahrádky. Děti si z domu přinesly potřebné nářadí, hrábě, lopaty, kolečka a pustili se do práce. Spokojené úsměvy z dobře odvedené práce a závěrečné plácnutí si, byl známkou toho, že se akce povedla.

Koncem měsíce dubna jsme si pro rodiče a děti připravili v místním parku čarodějnické odpoledne. Počasí nám přálo, děti se převlékly do svých kostýmů a spolu s rodiči obcházeli stanoviště se zadanými úkoly. Po absolvování všech nelehkých úkolů, např. slalomem na koštěti, cestou přes močál, výrobou lektvaru, zkouškou pozornosti, získali všechny čarodějnice a čarodějové letecký průkaz a sladkou odměnu.

První týden v měsíci květnu proběhl zápis do MŠ. V polovině května jsme jeli s dětmi do Staré Vsi na divadelní představení. Pro některé bylo brzké ranní vstávání neobvyklé, ale všechny děti cestování zvládly a aktivním doprovodem a potleskem

potvrdily, že se jim Policejní pohádka líbila.

V květnu mají svátek všechny maminky a slavíme den rodiny. Každým rokem k této příležitosti trénujeme s dětmi v MŠ básničky, písničky a tanečky. Děti jsou natěšené, až se budou moci před maminkami a blízkými příbuznými předvést, čemu se naučily a jaký pokrok udělaly. Doufáme, že i letos se bude besídka líbit.

Do konce školního roku nás ještě čeká ve spolupráci s SDH Říkovice „dětský den“ a společně se ZŠ a MŠ Stará Ves výlet do ZOO Lešná.

Závěrem bychom chtěly poděkovat za podporu a spolupráci všem rodičům, ZŠ a MŠ Stará Ves, OÚ Říkovice a SDH Říkovice.

Zpravodaj obce Říkovice vydává obec Říkovice pro občany obce v nákladu 200 kusů. Vydání: červen 2023. ročník VII., číslo 1.

Redaktor: Miloš Pacek

Autoři textů: Radomír Možiš, Miloš Pacek, Radomír Vlach a kolektiv MŠ Říkovice

Autoři fotografií: Miloš Pacek, Radomír Vlach, Vítězslav Kollmann, Michael Viktorík a MŠ Říkovice

Tisk: JUTTY group s.r.o.

Další informace: www.rikovice.cz a www.sdhrikovice.cz

Kontakt: rikovice@rikovice.cz